

24.10.2012

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Ref.: Petiția nr. 0258/2012, adresată de Walter Fischer, de cetățenie germană, privind emisiile de CO₂ provenite de la incineratoare

1. Rezumatul petiției

Petiționarul remarcă faptul că în Germania, numeroși producători de asfalt renunță la gazele naturale în favoarea lignitului. Deși lignitul este mai puțin costisitor, emană o cantitate mai mare de CO₂. Emisiile nocive de sulf și oxizi de azot sunt reglementate de norme germane stricte, însă CO₂ nu este considerat un gaz nociv. Emisiile de CO₂ sunt reglementate numai la nivel european (Directiva 2003/87/CE) și numai pentru instalațiile cu o capacitate mai mare de 20 de megawați. Petiționarul solicită includerea instalațiilor cu o capacitate mai mică de 20 de megawați în regulamentele europene privind emisiile de CO₂. Potrivit petiționarului, normele în cauză trebuie modificate cât mai curând, având în vedere eșecurile privind combaterea schimbărilor climatice și protecția mediului.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 26 iunie 2012. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 202 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 24 octombrie 2012

Este drept că instalațiile de ardere cu o putere termică nominală mai mică de 20 de megawați nu sunt incluse automat în EU ETS. Cu toate acestea, există posibilitatea ca instalațiile în cauză să fie incluse, în cazul în care un stat membru dorește acest lucru.

EU ETS cuprinde în prezent 12 000 de instalații. Acestea reprezintă o gamă largă de surse de emisii cu niveluri anuale de emisie care variază de la sub 10 000 t CO₂ (aprox. 5 000 de instalații) la peste 5 000 000 t CO₂ (aprox. 900 de instalații). Contribuția operatorilor de mari

și mici dimensiuni la nivelul total al emisiilor acoperite de EU ETS este inegală: de exemplu, 7% dintre cele mai mari instalații din EU ETS reprezintă aproximativ 82% din nivelul total al emisiilor, în timp ce 41% dintre cele mai mici instalații nu reprezintă decât 0,6% (a se vedea raportul AEM "Aplicarea de către statele membre ale UE a directivei privind comercializarea cotelor de emisie - anul de raportare 2008", disponibil la: http://www.eea.europa.eu/publications/technical_report_2008_13¹).

În acest context, costurile administrative pentru includerea instalațiilor staționare cu un nivel anual al emisiilor de sub 20 000 de tone CO₂ în ETS (de ex. costurile legate de monitorizare, raportare și verificare) par ridicate și depășesc 1 EUR pe tonă de CO₂ pe an pentru sursele de emisie foarte mici (sub 5 000 t de CO₂ pe an). Din acest motiv, Consiliul și Parlamentul European, în calitate de legislatori europeni, au decis, în cadrul revizuirii Directivei privind comercializarea cotelor de emisie din 2008, să nu coboare pragul de putere termică nominală de 20 de megawați și să permită statelor membre să excludă sursele de emisie cu un nivel anual al emisiilor de 25 000 t CO₂ pe an, cu condiția ca statele membre să adopte măsuri pentru a garanta că sursele de emisii de mici dimensiuni excluse din EU ETS contribuie la obiectivele generale de reducere a emisiilor ale UE.

Este important de știut că toate emisiile de CO₂ provenite din instalații staționare, cum ar fi cele menționate în petiție, vor fi abordate pentru a se garanta contribuția acestora la obiectivele generale de reducere a emisiilor ale UE. Emisiile de CO₂ care nu intră sub incidența EU ETS trebuie abordate prin intermediul măsurilor la nivel național pe care statele membre trebuie să le adopte în scopul de a-și îndeplini angajamentele în temeiul Deciziei privind partajarea eforturilor, conform căreia Germania s-a angajat să reducă cu 16% față de 2005 emisiile de gaze cu efect de seră, inclusiv emisiile de CO₂ care nu provin de la surse menționate în EU ETS, ca o contribuție la obiectivele generale de reducere a emisiilor ale UE de 20%. Cu toate acestea, în ceea ce privește costurile pe care le implică atingerea obiectivelor de reducere a emisiilor, statele membre au libertatea de a alege mijloacele cele mai eficiente și rentabile.

Concluzie

Prin urmare, se poate spune că, din punct de vedere european, toate instalațiile, inclusiv cele menționate în petiție, contribuie la reducerea generală a emisiilor de gaze cu efect de seră în UE, în conformitate cu obiectivele de reducere ale UE.

¹ În ciuda faptului că aceste cifre prezintă situația din 2008, nu există motive pentru a presupune că cifrele s-au modificat semnificativ de atunci până în prezent.